

SEMN, nr.2, 2006

Nicolae Leahu semnează editorialul **Poetul și poezia cea de toate zilele**, subiectul căruia derivă din revizuirea statutului operei lui Mihai Eminescu în plină postmodernitate. Textul nu propune o imagine fixă a ceea ce este „poetul național”, astfel evitând căderea în extremisme, ci codifică o atitudine, care montată într-un registru al lucidității,

relativizează „mitizarea și demitizarea [...], unelte speculative, vîrfuri de lance ale retoricii persuasiunii”. Iată ce declară autorul editorialului în final: „Eminescu fascinează și irită (pe unii mai slabi de hire, dar nu numai), pentru că domină hegemonic dinamica poeticității românești, substanțializînd-o și proiectînd-o înspre un viitor / trecut care scapă

vederii comune. A-l canoniza (precum propunea recent un grup de preoți și intelectuali) tocmai pe cel care vertebreează canonul literar (și cultural!) românesc, va părea un gest și întârziat și redundant”.

În mare parte, acest număr cuprinde diverse exerciții analitice, dar și beletristice, reunite sub blazonul **Scriitorul și copilăria**. Diferite ca sub-stanță, dar și ca formulă acestea explo-rează un subiect adesea ignorat de exegeză. Întregul proiect al revistei **Semn** rezzonează cu triada modalităților de raportare a copilăriei la literatură, propusă de Adrian Ciubotaru: „*Copilăria ca temă a literaturii, literatura ca îndeletnicire a copilăriei și copilăria ca stare a literaturii. În primul caz, copilăria este un produs al ficțiunii, în al doilea – o receptare specifică a acesteia, în al treilea – condiția umană a celui care creează ficțiunea*”. În funcție de aceste perspective de cercetare se și diversifică textele: Emilian Galaicu - Păun (**Rhesus - conflict**), Nichita Danilov (**Litera A și Litera B**) realizează scrieri de natură beletristică; Margareta Curtescu (**Copilăria „ostașilor propășirii”**), Maria Șleahțișchi (**Brand-ul Guguță**), Adrian Ciubotaru (**Copilărie și copilăreală**), Mircea V. Ciobanu (**O carte pentru deliciul lui Eugen Lungu**), Constantin Cubleşan (**Copilăria ca literatură**) creează texte de o factură analitică; Lucia Țurcanu (**Șerban**

Foață și copilări(re)a limbajului poetic) punctează manifestările spiritului creator prin grila intenției ludice pe care o cere comunicarea de tip artistic.

Găzduind, prin vocea Elenei Istrati, un debut în poezie, acest număr cuprinde și o serie de poeme *inedite* semnate de Andrei Țurcanu, moment menit să repereze un traiect evolutiv al liricii interrriverane.

Rubrica *Cronică literară* găzduiește un text semnat de Anatol Moraru **Pluta cu moldoveni**, recenzie la volumul **Naufragiul** de Nicolae Rusu. Intenția cronicarului este de a provoca o dezbatere în jurul prozei din spațiul prutonistean. În aceeași serie a „textelor de întâmpinare”, se înscrie și **Poezia ca sinucidere ritualică** de Natalia Ivasișen, text ce interesează mai ales prin fixarea unui debut editorial al omului politic, Angela

Aramă, cu volumul **Și totuși...am înnebunit!**

Scenariul **Semn**-ului *didactic*, realizat de Raisa Leahu, este organizat pe mai multe paliere (*Cum citim un psalm, Compunerea gramaticală, Fabula și Exerciții de lectură*) și conține sugestii ce răspund imperativelor metodicii moderne.

Revista **Semn** demonstrează (a căta oară !) că presa culturală din Basarabia nu este o fantomă, ci un produs al unei sensibilități artistice inedite.

